

I Tåby socken föddes detta år 14 barn, 6 pojkar och 8 flickor.

Ingångna äktenskap var 4 och antalet döda var 23.

Av dessa var 12 minderåriga och de flesta av dessa dog av mässling och koppor.

Nämnas kan, att före detta ryttaren och kyrkoväktaren Jean Segerbom uppnådde 97 års ålder.

Vid **sockenstämmorna** förekom en anmodan från Kongl Majt och biskopen, att i varje socken skulle inrätta en sockenskola samt avlöna en skolmästare. Ärendet diskuterades ingående och ledamöterna enades, att Tåby socken inte nu kan inrätta en sådan, dels beroende på att herrskapens och ståndpersonernas barn erhöill privat information, att viss undervisning skedde genom klockarens försorg och att allmogens bar var allt för ringa och kläna. (Det skulle dröja mer än 80 år innan allmän skola inrättades.)

Fähuset i Prästgården skulle färdigbyggas och frågan om nytt fähus i klockaregården företogs också för didkussion.

Sockenstämman uppmanade kyrkoväktaren, att utan personers anseende, väcka de förargliga kyrkosovarna samt avvisa gossarna från läktaren.

Kyrkoväktaren beviljades kollekt varje trettondagjul, till hjälp i sitt bedrövliga tillstånd.

Klagomål framställdes över att sockenskräddaren Car Mårtensson ej hann bekäna alla önskemål. på grund av lärlingarnas dåliga erfarenhet. Sockenstämman gav dem rätten att använda andra skräddare.

Från **häradsrättens protokoll** finns följande

Olof Rydberg i Ljunga anklagade lantbon Per Jonsson om återbetalning av 1768 års arrende för Ljunga rusthåll.

Per Jonsson försvarade sig med, att han skulle ha en större summa utlånad till Rydberg och därför innehållit arrendesumman för 1768.

Häradsrätten dömde dock Per Jonsson, att betala 1768 års arrende 600 daler kopparmynt och den andra skulden fick lagsökas.

Ägaren av ett frälsehemman Tåby, kvartermästaren Sahlmon på Svinesund, anklagade frälsebonden Per Olofsson för att ej fullständigt betalat 1768 års arrende och att årets gröda skulle innehållas på grund av husröta, då Olofsson var uppsagd från arrendet.

Häradsrätten estämde, att Per Olofsson skulle omgående betala resterande arrendet för 1768, men ingen kvarstad på årets gröda fick ske och eventuell husröta fick bestämmas efter syneförrättningen.

Inspektören Pehr Frivall på Mems säteri begärde, å sin höga principals vägnar landshövdingen Taube, att häradsrätten skulle förlänga det vite, på skagor på skog och gärdesgårdar avseende Mems säteris ägor, då åverkan skett, men ej kunnat påtalas.

Häradsrätten bestämde ett förnyat vite på 20 riksdaler silvermynt för skadegörelse på säteriet Mems ägor, som i Tåby socken omfattade Sätra, Skällingstad, Tåby och Brestad.

